

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR.508
din 26.11.2012

Dosar nr.: 202/2012

Petiția nr.: 2492 din data de 23.05.2012

Petent: C. N. G., C. P., D. A. A., D. C. I.
J. F. O. I. D., P. G. V., S. G. M. A. și S. N.
P. reprezentați legal de Sindicatul Democratic al Bugetarilor din România prin
președinte S. L.

Obiect: prevederi considerate discriminatorii prevăzute de art. 1 din Dispoziția nr.
26575/14.07.2011 emisă de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. Sindicatul Democratic al Bugetarilor din România prin președinte,
domiciliul ales: loc. Galați, str. Oțelarilor, nr. 36, bl. P1, sc. A, et.5, ap.24, județ Galați.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Inspectoratul General al Poliției de Frontieră Română cu sediul în
București, str. Răzoare, nr. 5, sector 6

I.2.2. Garda de Coastă Constanța cu sediul în Mun. Constanța, Aleea
Zmeurei, nr. 3, județ Constanța

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenții arată că în data de 06.07.2011 au fost puși la dispoziția unității pentru o
perioadă de până la 3 luni, perioadă în care au susținut un examen de departajare în
vederea numirii lor în funcție. În urma susținerii examenului de departajare au fost
declarați respinși. Petenții consideră că prin emiterea Dispoziției IGPF nr. 265751 din
14.07.2011 au fost discriminați în raport cu ceilalți polițiști din aceeași unitate, care se aflau
în diverse situații, deoarece examenul de departajare nu a fost organizat față de toți polițiștii
din cadrul Gărzii de Coastă.

III. Procedura de citare

3.2. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.3 Prin adresa nr. 2492 din 18.06.2012 a fost citat petentul, iar prin adresele 2948/18.06.2012 a fost citat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră Română și Garda de Coastă Constanța prin reprezentant.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților prin reprezentant

4.1.1. Petenții arată că în data de 06.07.2011 au fost puși la dispoziția unității pentru o perioadă de până la 3 luni, perioadă în care au susținut un examen de departajare în vederea numirii lor în funcție. În urma susținerii examenului de departajare au fost declarați respinși.

4.1.2. În data de 14.07.2011 Inspectoratul General al IGPF a emis Dispoziția nr. 265751 prin care a dispus:

Art.1 Personalul Poliției de Frontieră care la data desfășurării examenelor de departajare participa la misiuni sub egida Frontex sau a altor organisme internaționale, v-a fi numit în funcție potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, în condițiile legii, fără a fi evaluat

Art. 2 Personalul Poliției de Frontieră care are în primire câini de serviciu sau participă la cursuri de inițiere/perfecționare conductorilor câini serviciu, v-a fi numit în funcție, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, în condițiile legii, fără a fi evaluat.

Art. 3 .Procesul de reorganizare instituțională nu poate afecta personalul pentru care dispozițiile legale în vigoare instituie pentru angajator interdicții temporare cu privire la dispunerea încetării raporturilor de muncă/serviciu ori obligația rezervării postului aferent funcției ocupate pe perioadele în care aceștia se află într-una din situațiile menționate (punerea la dispoziție, suspendarea raporturilor de serviciu, concediu pentru creșterea copilului, concedii medicale, concediu de maternitate, internări în spital, starea de graviditate, exercitarea unei funcții electivă într-un organism sindical, etc.).

4.1.3. La data de 28.09.2011 șeful Gărzii de Coastă Constanța (fostul I.J.P.F. Constanța) a emis dispoziții prin care a dispus încetarea raporturilor de serviciu cu unitatea.

4.1.4. Petenții consideră că prin emiterea Dispoziției IGPF nr. 265751 din 14.07.2011 au fost discriminați în raport cu ceilalți polițiști din aceeași unitate, care se aflau în diverse situații, deoarece examenul de departajare nu a fost organizat față de toți polițiștii din cadrul Gărzii de Coastă.

4.2. Susținerile părților reclamate

4.2.1. Prin adresa nr. 3217 din 03.07.2012 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Garda de Coastă arată că față de aspectele de fapt și de drept

arătate prin petiție, nu poate fi reținută existența unei fapte de discriminare raportat la conținutul Dispoziției Inspectoratului General al GGPF nr. 26575/14.07.2011.

4.2.2. Apreciază că dispoziția Inspectoratului General nu conține nici una din acțiunile sau inacțiunile prezentate de petent ca fiind elementul material al discriminării, iar scopul emiterii acestei dispoziții nu îl reprezintă „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”. Consideră că nu sunt întrunite condițiile unei fapte de discriminare.

4.2.3. Referitor la conținutul art. 1 din Dispoziție acesta este în conformitate cu prevederile legale în vigoare și nu conține elementele unei fapte de discriminare, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile arătate la art. 2 din O.G. Din această categorie amplă "polițiștii de frontieră" se desprind mai multe subcategorii, care trebuie analizate diferit și tratate în mod diferit. O primă subcategorie o reprezintă polițiștii de frontieră menționați la art. 1 din dispoziția Inspectoratului General, respectiv aceia care, se află în misiuni sub egida FRONTEX.

4.2.4. Astfel, față de aparența că prin exceptarea de la examenul de departajare a polițiștilor aflați în misiuni FRONTEX ar fi discriminați ceilalți polițiști, arată faptul că se află în situația excepțională prevăzută de teza finală a alin. 3, art. 2 din OG 137/2000, respectiv, „aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare”.

Prevederile art 1 din dispoziția Inspectorului General sunt justificate obiectiv de un scop legitim:

Ministerul Administrației și Internelor este parte a Acordului-cadru de parteneriat cu Agenda Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene - FRONTEX, în vederea îmbunătățirii managementului integrat la frontierele externe.

În virtutea acestui acord, a Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului, nr. 2007/2004, cu modificările și completările ulterioare, privind instituirea Agenției FRONTEX, România prin Ministerul Administrației și Internelor este angajată în respectarea anumitor obligații în domeniul managementului integrat al frontierelor față de celelalte State Membre ale Uniunii Europene și față de instituțiile europene din acest domeniu.

4.2.5. Astfel, având în vedere cadrul juridic internațional invocat mai sus, în colaborarea cu agenda FRONTEX, statele membre, inclusiv România, semnează anual angajamente privind acordarea sprijinului Agenției în vederea susținerii proiectelor și operațiunilor demarate de aceasta în vederea gestionării managementului frontierelor externe ale Uniunii Europene. Semnarea acestor angajamente generează în sarcina statelor implicate obligații la nivel internațional, care trebuie respectate ca atare. O dată asumate, aceste obligații nu pot fi revocate de statele semnatare deoarece ar afecta grav imaginea și credibilitatea statului respectiv pe plan internațional cu privire la consecvența și asumarea răspunderii statului implicat.

În acest context, susțin faptul că România, prin angajamentele înscrise cu ocazia discuțiilor bilaterale cu agenția FRONTEX, în anul 2010, și-a asumat pentru anul următor (2011), participarea unui număr de polițiști de frontieră la proiectele și operațiunile desfășurate de Agenție.

Acești polițiști de frontieră, conform Regulamentului Frontex, fac parte din rezerva națională EBG (European Border Guards Team), pe care fiecare stat membru are obligația de a o constitui. Pentru a fi admis în rezerva națională EBG polițistul de frontieră trebuie să parcurgă un proces de selecție care cuprinde o probă de testare a cunoștințelor profesionale, o probă de limba engleză și un interviu.

Prin evidențierea aspectelor cadru de mai sus, reclamații doresc să arăte *justificarea obiectivă și scopul legitim* pentru care față de polițiștii de frontieră cuprinși în subcategoria celor aflați în misiuni sub egida FRONTEX, a fost luată măsura excepției de la participarea examenului de departajare.

Față de faptul că această măsură îndeplinește cerințele legale aplicabile în speță, precizează că **metodele de atingere a acelui scop (respectiv de îndeplinire a măsurii de excepție) sunt adecvate și necesare, în sensul că dintre membrii rezervei naționale European Border Guards Team (subcategoria polițiștilor aflați în misiuni FRONTEX), fac obiectul „tratamentului diferențiat” doar polițiștii aflați în misiuni FRONTEX la data desfășurării examenelor de departajare.**

Față de aceste aspecte, apreciază că în raport cu această subcategorie de personal, nu sunt întrunite condițiile art. 2 din O.G 137/2000, respectiv nu există fapta de discriminare.

Art. 2 din dispoziția Inspectorului General: „Personalul Poliției de Frontieră care are în primire câini de serviciu sau participă la cursuri de inițiere/perfecționare conductorilor câinilor de serviciu, va fi numit în funcție potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, în condițiile legii fără a fi evaluat”. Conținutul prezentului articol este în conformitate cu prevederile legale în vigoare și nu conține elementele unei fapte de discriminare, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile arătate de art. 2. alin 1 și 3, invocate mai sus, respectiv ne aflăm în situația, aparentă de tratament diferit a subcategoriei polițiștilor de frontieră care au în primire câini de serviciu.

Prevederile art 2 din dispoziția Inspectorului General sunt justificate obiectiv de un scop legitim;

Pe parcursul anilor 2009, 2010, 2011, Poliția de Frontieră Română a fost supusă unor misiuni de evaluare a frontierelor în vederea verificării îndeplinirii condițiilor pentru aderarea la Spațiul Schengen. Aceste evaluări au fost structurate în funcție de tipul de frontieră verificat: frontiere terestre, aeriene și maritime.

Cu ocazia misiunilor de evaluare Schengen a frontierei terestre, efectuate în martie 2010, respectiv noiembrie 2010, comisia de experți evaluatori a constatat lipsa la nivelul structurilor PFR evaluate, a câinilor specializați în prelucrarea urmei și pentru protecție (patrulare). În rapoartele respective se menționează „Întrucât câinii de detectare, urmărire, interceptare și prindere a migranților ilegali sunt o parte indispensabilă a unui sistem integrat de supraveghere a frontierei, eficient, România a fost invitată să ia măsuri pentru creșterea acestui număr cât mai curând posibil”.

Urmare a constatării acestei deficiențe și a recomandărilor comisiei de evaluatori, IGPF a luat măsura întăririi componenței canine a PFR. În data de 2 septembrie 2010 a fost aprobată Concepția privind utilizarea câinilor de serviciu în structurile PFR. Documentul cuprinde reguli și proceduri cu privire la utilizarea câinilor de serviciu în controlul și supravegherea frontierei și reglementează aspecte importante cu privire la instruirea și evaluarea conductorilor de câini. S-a identificat astfel necesitatea achiziționării unui număr de 528 câini de serviciu: 300 câini de serviciu pentru frontieră terestră (sarcini de supraveghere) și 228 câini de serviciu pentru sarcini specifice

controalelor de frontieră. Procesul achiziționării de câini de serviciu este în curs de derulare, având drept consecință și gestionarea posturilor pe care le ocupă conductorii de câini. În acest scop s-au întocmit proceduri operaționale privind folosirea câinilor de serviciu.

În legătură cu aceste măsuri, poliția de frontieră este monitorizată prin Planul de Acțiune Schengen, Cap. Frontiere terestre, cu privire la stadiul achiziționării de câini de serviciu pentru detectare, urmărire, interceptare și prindere a migrantilor ilegali.

Având în vedere faptul că elementul indispensabil, care face obiectul măsurii de mai sus, o reprezintă câinii de serviciu, care nu își pot desfășura activitatea fără existența conductorilor de câini, apreciază că măsura cuprinsă în art. 2 a dispoziției Inspectorului General, este obiectivă și legitimă, iar *metodele de atingere a aceluia scop (respectiv de indeplinire a măsurii de exceptare) sunt adecvate și necesare.*

Aceste măsuri sunt necesare, datorită recomandărilor experților evaluatori pe frontiere, în măsura în care România dorește să adere la Spațiul Schengen și sunt adecvate deoarece se aplică unui număr redus de polițiști, special instruiți, pentru folosirea câinilor de serviciu, care ocupă funcții ce presupun atribuții speciale, strict legate de modalitatea de folosire în activitatea poliției de frontieră a câinilor de serviciu.

„Tratamentul diferit” aplicat acestei subcategorii de personal nu întrunește condițiile art. 2 din O.G 137/2000, respectiv nu există fapta de discriminare.

Art. 3 din dispoziția Inspectorului General: „Procesul de reorganizare instituțională nu poate afecta personalul pentru care dispozițiile legale în vigoare instituie pentru angajator interdicții temporare cu privire la dispunerea încetării raporturilor de muncă/serviciu ori obligația rezervării postului aferent funcției ocupate pe perioadele în care acesta se află într-una din situațiile menționate (punerea la dispoziție, suspendarea raporturilor de serviciu, concediu pentru creșterea copilului, concedii medicale, concedii de maternitate, internări în spital, starea de graviditate, exercitarea unei funcții eligibile într-un organism sindical, etc.) ”

Prevederile art 3 din dispoziția Inspectorului General sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop (respectiv de indeplinire a măsurii de exceptare) sunt adecvate și necesare.

Fată de faptul că situația cuprinsă la art. 3 din dispoziția Inspectorului General este reglementată prin acte normative distincte, cu aplicare specială, unde se prevede în mod expres obligația angajatorului de a nu afecta locul de muncă/postul pe care îl ocupă persoana implicată, consideră că sunt întrunite condițiile excepției menționate mai sus, stabilite de alin. 3 al art. 2 din O.G 137/200, în acest caz neexistând o faptă de discriminare.

Dispoziția Inspectorului General al Poliției de Frontieră Române cuprinde măsuri care aparent creează situații dezavantajoase pentru unii polițiști de frontieră, și anume:

- *asa-zisa situație dezavantajoasă este doar aparentă*
- *persoanele cărora li se aplică prezenta dispoziție se înscriu în categorii și situații diferite, iar în cadrul fiecărei categorii tratamentul se aplică în mod unitar și raportat la condițiile de fapt existente (a se vedea pagina 3 a prezentului punct de vedere, alineatul final);*
- *măsurile luate sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a scopului sunt adecvate și necesare;*
- *nu sunt întrunite condițiile pentru a ne afla în situația unei categorii defavorizate², insensul art. din O.G 137/2000.*

Față, de aspectele arătate mai sus, apreciază că împrejurările prezentate de petenți ca reprezentând faptă de discriminare, nu pot fi reținute ca atare, din următoarele considerente:

- nu sunt întrunite condițiile stabilite de lege ca reprezentând elementele constitutive ale faptei discriminatorii, pentru motivele arătate mai sus;
- personalul exceptat de la examenul de departajare nu se afla „în diverse situații” așa cum suțin petenții, ci se află în situații justificate obiectiv de un scop legitim;
- așa-zisul tratament diferențiat nu s-a realizat în formele prevăzute de lege pentru a reprezenta o condiție a faptei discriminatorii (deosebire, excludere, restricție sau preferință...);
- situațiile prezentate nu se referă la persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- în cuprinsul petiției nu se regăsește niciunul dintre criteriile stabilite de lege ca fiind criterii de discriminare. „Încadrarea în anumite situații” invocată de petenți nu reprezintă un criteriu de discriminare, iar această încadrare nu a fost realizată de Inspectorul General al Poliției de Frontieră Române, ci rezultă din actele normative indicate și de măsurile de recomandare emise de evaluatorii Schengen, concretizate în măsuri, cuprinse în Planul de Acțiune Schengen;
- tratamentul diferențiat este justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare. Însiși petenții aduc ca argumente aspecte normative și jurisprudențiale din care reies fără echivoc faptul că diferența de tratament devine discriminare în momentul în care se induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Or, așa cum a mai arătat în cuprinsul prezentului punct de vedere conținutul dispoziției supuse analizei nu întrunește elementele discriminării, tocmai pentru faptul că există justificări obiective și rezonabile, iar situațiile respective nu sunt analoage și comparabile.
- trimerile făcute de petenți prin raportare la art. 6 din O.G 137/2000 nu pot fi reținute deoarece nu au legătură cu spetț supusă analizei.

4.2.6. Inspectoratul General al Poliției de Frontieră arată că, referitor la afirmația petentului potrivit căreia O.M.A.I. 129/2011 nu prevede nicio excepție pentru participarea la examenele de departajare apreciază că stabilirea unor astfel de excepții în cuprinsul ordinului nu ar fi posibilă deoarece structura Ministerului Administrației și Internelor este una foarte complexă, cu instituții având diverse obiecte de activitate astfel încât o asemenea reglementare ar fi îngreunat foarte mult procedura de organizare a examenelor. Mai mult de atât, scopul acestui ordin îl reprezintă organizarea examenelor pentru departajarea în vederea numirii în funcție a polițiștilor ale căror posturi au fost desființate, ca urmare a reorganizării instituționale, și nu exceptarea de la aceste examene. Față de prevederile art. 2.1 din Anexa la O.M.A.I 129/2011 „*Examenul se organizează la nivelul fiecărei/fiecarei structuri/compartiment din cadrul unităților sau, după caz, subunităților afectate de măsurile de reorganizare instituțională*” apreciază că prin sintagma „se organizează” legiuitorul a avut în vedere stabilirea modalității de desfășurare a examenelor de departajare, la nivelul fiecărei unități, în funcție de specificul acesteia.

Tocmai în acest specific se încadrează și cuprinsul dispoziției care face obiectul prezentului dosar, excepțiile prevăzute de aceasta încadrându-se în limitele art. 6 alin. 3 din O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, așa

cum a arătat în punctul de vedere depus. Reglementările normative ale acestor excepții fiind cuprinse în acte normative cu caracter special, apreciază că sunt de strictă interpretare și aplicare și nu se poate deroga de la ele.

A interpreta prevederile OMAI 129/2011 în mod izolat, fără a ține cont de celelalte dispoziții legale incidente pentru fiecare instituție publică afectată de măsurile de reorganizare instituțională, consideră că ar presupune blocarea tuturor activităților și angajamentelor instituției, menționate la termenul anterior.

Pct. 2.1 din Anexa la O.M.A.I 129/2011 intitulată „PROCEDURA - CADRU privind organizarea și desfășurarea examenului pentru departajarea în vederea numirii în funcție a personalului ca urmare a aplicării măsurilor de reorganizare instituțională la nivelul Ministerului Administrației și Internelor” stabilește faptul că „Examenele se organizează la nivelul fiecărei/fiecărui structuri/compartiment din cadrul unităților sau, după caz, subunităților afectate de măsurile de reorganizare instituțională”.

Față de aceste prevederi menționate mai sus, coroborate cu prevederile pct. 2.2 din Anexa la O.M.A.I 129/2011, arată faptul că modalitatea de desfășurare a examenelor de departajare în vederea numirii în funcție a polițiștilor ca urmare a aplicării măsurilor de reorganizare instituțională la nivelul M.A.I a fost reglementată și s-a desfășurat în mod unitar la nivelul tuturor structurilor Poliției de Frontieră Romane, prin aplicarea Dispoziției Inspectorului General nr. 265703/04.07.2012, (anexată), emisă în aplicarea Anexei la O.M.A.I 129/2011.

2) Reprezentantul petenților a susținut ca odată cu reorganizarea instituțională au fost aplicate atât prevederile OMAI 129 cât și prevederile Ordinului M.I.R.A. 665/2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile Ministerului Internelor și Reformei Administrative

Față de această susținere, care, în opinia petenților ar întări convingerea privind existența unei fapte discriminatorii în cuprinsul dispoziției respective, precizează ca cele două acte administrative cu caracter normativ cuprind reglementări diferite și au aplicabilitate diferită.

Astfel, O.M.A.I 129 s-a aplicat cu ocazia reorganizării instituționale, numai pentru structurile (așa cum sunt enumerate în ordin) din componența cărora, în acel moment (al reorganizării), au fost radiate posturi care nu s-au regăsit ulterior în noua organigramă. Pentru structurile care după momentul reorganizării (prin noua organigramă) au fost prevăzute posturi suplimentare sau au fost înființate cu aceasta ocazie (în sensul de compartimente sau birouri), în vederea ocupării posturilor vacante, s-a aplicat Ordinul M.I.R.A. 665/2008.

Urmare a reorganizării, la nivelul I.J.P.F. Constanța au fost două categorii de personal, respectiv polițiști "afecțati de reorganizare" și polițiști "neafecțati de reorganizare". Polițiștii "neafecțati de reorganizare" au fost cei ale căror funcții și structuri din care faceau parte, nu au suferit nicio modificare, regăsindu-se în integralitate în noua organigramă, precum și cei pentru care unitatea (la acel moment potrivit legii de organizare prin unitate respectiv I.J.P.F Constanța) avea obligația de a le rezerva funcții potrivit reglementărilor legale incidente. Acești polițiști au fost numiți în noua organigramă începând cu data de 06.07.2011.

"Afecțati de reorganizare" au fost acei polițiști ale căror funcții sau structuri unde erau încadrați, au suferit modificări (în sensul diminuării numerice) sau nu s-au mai regăsit în noul stat de organizare, fiind desființate în totalitate. Acești polițiști au fost puși la dispoziția unității, în conformitate cu prevederile statutului polițistului (Legea 360/2002, art. 22 alin. 8), începând cu data de 06.07.2011, situație în care s-au aflat și petenții din prezenta cauză.

Ulterior datei de 06.07.2011, după numirea în funcții a polițiștilor "neafecțați de reorganizare la nivelul I.J.P.F. Constanța s-au organizat examenele de departajare în baza Ordinului M.A.I. nr. 129 / 2011, la care au putut participa numai polițiștii care au ocupat funcții de natura celor desființate în cadrul aceleiași structuri anterior reorganizării.

Cu privire la Ordinul M.A.I. nr. 129 / 2011, se impune a fi făcute o serie de precizări.

Așa cum rezultă din preambulul actului normativ, acesta a fost emis în considerarea art. 100 alin. (3) din Legea nr. 188 / 1999.

De asemenea, potrivit pct. 1 din Anexa la Ordinul M.A.I. nr. 129/2011, procedura-cadru aprobată prin acest act normativ reglementează modul de organizare și desfășurare a examenului pentru departajarea în vederea numirii în funcție a personalului care a ocupat posturi de natura celor desființate în cadrul aceleiași/aceleiași structuri/compartiment anterior reorganizării/reducerii de posturi. Concluzionând, Ordinul M.A.I. nr. 129 / 2011 are aplicabilitate numai pentru numirea în funcție a polițiștilor în cazul unei reorganizări a structurii ce presupune o reducere de posturi.

După finalizarea examenelor de departajare organizate în baza O.M.A.I. nr. 129/2011, pe perioada punerii la dispoziție a petenților din prezenta cauză au existat posturi vacante la nivelul instituției.

Aceste posturi vacante au fost cele nou înființate la reorganizare, precum și cele devenite vacante ulterior reorganizării (prin încetarea raporturilor de serviciu cu drept la pensie, mutare etc.).

De precizat este faptul că funcțiile nou înființate au apărut în alte structuri decât cele supuse reorganizării/reducerii de posturi, astfel încât pentru încadrarea personalului pe aceste funcții s-au organizat selecții în conformitate cu Ordinul M.I.R.A. nr. 665/2008. Acest ordin reglementează modalitatea de ocupare a posturilor vacante în general, neavând aplicabilitate și în cazul unei reorganizări a structurii ce presupune o reducere de posturi, caz în care se aplică procedura-cadru aprobată prin Ordinul M.A.I. nr. 129 / 2011.

În acest context se încadrează și decizia conducerii instituției care a luat măsura de organizare a selecțiilor în baza Ordinului M.I.R.A. nr. 665/2008 după finalizarea examenelor de departajare organizate în baza Ordinului M.A.I. nr. 129 / 2011, pentru ca polițiștii care nu au promovat examenele de departajare să poată participa la selecții și astfel fiind asigurată egalitatea de șanse în vederea ocupării posturilor vacante de către toți polițiștii aflați la dispoziția unității.

Așa cum a arătat și la termenul din 03.07.2012, anterior datei de 06.07.2011, Compartimentul Ture Serviciu din cadrul Sectorului Poliției de Frontieră Negru Vodă a prevăzut un număr de 3 posturi de ofițer și 69 posturi de agent. Începând cu data de 06.07.2011, prin noua organigramă, compartimentul a prevăzut un număr de 55 posturi de agent. Din cele 55 de posturi, un număr de 8 au fost rezervate personalului în baza Dispoziției I.G.P.F. nr. 265751 / 14.07.2011, după cum urmează:

- 2 posturi au fost rezervate pentru agenți care la momentul reorganizării se aflau în concediu pentru creșterea și îngrijirea copilului,
- 6 funcții de posturi au fost rezervate pentru agenții care aveau calitatea de conducător câini serviciu.

Pentru celelalte 47 posturi s-a organizat examen de departajare conform O.M.A.I. 129/2012, la care a participat și petentul P V , alături de alți 59 de candidați înscrși. În data de 08.07.2011, IJPF Constanța a emis Anuntul nr. 747306/08.07.2011 prin care s-au făcut publice detaliile organizatorice, inclusiv tematica și bibliografia evaluării. Prin Anuntul nr. 747767/27.07.2011, s-a făcut publică lista polițiștilor care s-au înscris la examenul de

departajare. În data de 01.08.2011 s-a desfășurat examenul de departajare, conform Procesului-verbal de consemnare a modului de desfășurare a examenului de departajare în vederea numirii în funcție a agenților din cadrul Compartimentului Ture serviciu al S.P.F. Negru Vodă nr. 737922/03.08.2011. În urma susținerii acestui examen, un număr de 7 agenți s-au clasat pe locul 43, obținând același punctaj. Pentru departajarea acestora, prin Anunțul nr. 747948/03.08.2011, s-a organizat un nou examen în data de 04.08.2011, modul de desfășurare a acestuia fiind consemnat în Procesul-verbal nr. 1928535/04.08.2011.

Totodată, anterior datei de 06.07.2011, Compartimentul Ture Serviciu din cadrul Grupului de Nave Mangalia a prevăzut un număr de 11 posturi de ofițer și 153 posturi de agent. Începând cu data de 06.07.2011, compartimentul a prevăzut un număr de 4 posturi de ofițer și 112 posturi de agent.

Din cele 112 posturi de agent, un număr de 12 au fost rezervate personalului în baza Dispoziției I.G.P.F. nr. 265751/14.07.2011, după cum urmează:

- 4 posturi au fost rezervate pentru agenții care la momentul reorganizării se aflau în concediu pentru creșterea și îngrijirea copilului,
- 2 posturi au fost rezervate pentru agenți care la momentul reorganizării se aflau în incapacitate temporară de muncă de mai mult de 30 de zile,
- 1 post pentru un agent care la momentul reorganizării se afla în misiune internațională Frontex, - 5 posturi de agent au fost rezervate pentru agenții care aveau calitatea de conductor câini serviciu.

Pentru celelalte 100 posturi s-a organizat examen de departajare, la care au participat și potenții C , G , C , A , D , A , D , I , J , P , I , D , S , M , A , si S , P , alături de alți 131 candidați înscrși. În data de 08.07.2011, I.J.P.F. Constanța a emis Anunțul nr. 747308/08.07.2011 prin care s-au făcut publice detaliile organizatorice, inclusiv tematica și bibliografia evaluării. Prin Anunțul nr. 747766/27.07.2011, s-a făcut publică lista polițiștilor care s-au înscris la examenul de departajare. În data de 02.08.2011 s-a desfășurat examenul de departajare, conform Procesului-verbal de consemnare a modului de desfășurare a examenului de departajare în vederea numirii în funcție a agenților din cadrul Compartimentului Ture serviciu al Grupului de Nave Mangalia nr. 737924/03.08.2011. În urma susținerii acestui examen, un număr de 9 agenți s-au clasat pe locul 100, obținând același punctaj. Pentru departajarea acestora, prin Anunțul nr. 747940/03.08.2011, s-a organizat un nou examen în data de 08.08.2011, modul de desfășurare a acestuia fiind consemnat în Procesul-verbal nr. 737975/08.08.2011. La acest examen, doi candidați au obținut punctaj egal. Astfel, în data de 11.08.2011, prin Anunțul nr. 737995/10.08.2011, s-a organizat un nou examen pentru departajarea celor doi candidați, modul de desfășurare a acestuia fiind consemnat în Procesul-verbal nr. 738011/11.08.2011.

Urmare a nepromovării examenelor de departajare organizate conform OMAI 129/2011, potenții nu au putut fi numiți în funcție și au rămas la dispoziția instituției.

Ulterior, au fost organizate activități de selecție în baza Ordinului M.I.R.A. nr. 665 / 2008 pentru încadrarea posturilor vacante, selecții la care aveau posibilitatea de a participa atât potenții cât și orice alți polițiști aflați la dispoziția unității (indiferent de unitatea unde fuseseră încadrați anterior reorganizării).

Astfel, la nivelul I.J.P.F. Constanța, au fost organizate 15 selecții pentru ocuparea funcțiilor nou înființate la data de 06.07.2011 și a celor vacante în perioada august-septembrie, acestea fiind ocupate de polițiști aflați la dispoziția unității (la fel ca și potenții).

care au parcurs etapa de selecție, conform Situației nr. 2724957/18.07.2012. Deși aveau posibilitatea de a participa la astfel de activități, inexplicabil, petenții nu au făcut-o, cu excepția petenților S F și C G , care au participat la o singură activitate de acest gen, dar au obținut un punctaj care nu le-a dat posibilitatea admiterii și încadrării pe una din funcțiile vacante. (EXEMPLU: În data de 03.10.2011, prin Dispoziția nr. S/708367, au încetat raporturile de serviciu fostului lucrător D C. V , cu drept la pensie, ca urmare a pierderii capacității de muncă. De menționat este faptul că acestuia i-a fost rezervat post în cadrul Compartimentului Ture serviciu al Grupului de Nave Mangalia întrucât la data de 06.07.2011, data reorganizării instituționale, se afla în incapacitate temporară de muncă. Urmare a vacantării postului, în baza Anunțului nr. 1932242/03.10.2011, s-a organizat selecție, la care au participat și petenții S P și C G , modul de desfășurare a acestuia fiind consemnat în Procesul-verbal nr. 1932655/06.10.2011. Selecția a fost promovată de agentul șef principal G D , care se afla în aceeași situație cu petenții din prezenta cauză, în sensul că nu promovase examenul de departajare organizat la nivelul Compartimentului Ture serviciu al Grupului de Nave Mangalia, conform O.M.A.I 129/2011, întrucât nu s-a înscris la examen. Ulterior promovării procedurii de selecție conform O.M.I.R.A 665/2008, acesta a fost încadrat pe funcția vacant!)

3) Reprezentantul petenților a susținut faptul că ulterior procedurii de reorganizare instituțională, la momentul înființării Gărzii de Coastă, nu s-au mai organizat proceduri de examinare conform OMAI129/2011

Față de aceste afirmații se precizează următoarele: Garda de Coasta s-a înființat prin Legea nr. 280/2011 (publicată în M. Of. nr. 877 din 12 decembrie 2011) privind modificarea Legii nr. 265/2010 pentru modificarea O.U.G. nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române și pentru abrogarea art. 4 alin. (4) din O.U.G. nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, precum și pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române și a O.U.G. nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, prin reorganizarea Inspectoratului Județean al Poliției de Frontieră Tulcea și a Inspectoratului Județean al Poliției de Frontieră Constanța, care s-au desființat, Garda de Coastă preluând, după caz, pe baza protocolului de predare-preluare încheiat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii, drepturile și obligațiile structurilor care s-au desființat.

Așa cum au mai arătat în cuprinsul prezentelor concluzii O.M.A.I 129/2011 are un obiect de reglementare diferit, iar ca și aplicare în timp, susțin că momentul înființării Gărzii de Coastă este ulterior aplicării ordinului menționat. Astfel apreciază că nu poate fi reținută afirmația reprezentantului petenților, potrivit căreia se susține existența unei fapte de discriminare inclusiv prin aceea că la momentul înființării Gărzii de Coastă ar fi trebuit susținut un nou examen de departajare.

4) Referitor la susținerea potrivit căreia persoanele care ocupau funcția de conductor de câine au fost avantajate prin exceptarea de la examenul de departajare.

Pe lângă argumentele expuse la termenul anterior, au depus în copie, extras din Instrucțiunile nr. 636/09.05.2005 privind producerea și folosirea animalelor de serviciu în structurile Ministerului Administrației și Internelor, pentru a observa perioada de timp necesară pentru instruirea și specializarea conductorilor de câini precum și programul special de instruire pe care îl parcurg câinii de serviciu. Astfel, pe lângă măsurile stabilite prin recomandările evaluatorilor Schengen și prin Planul de Acțiune Schengen Cap

Frontiere terestre, invederează și faptul că atât necesarul de câini de serviciu cât și funcțiile stabilite pentru conductorii de câini, așa cum reiese din conținutul instrucțiunilor menționate, se stabilesc anual, astfel încât aferent anului 2011 acest necesar a fost determinat anterior emiterii O.M.A.I 129/2011, iar susținerile petenților nu pot fi reținute în sensul existenței unei fapte de discriminare.

Dacă ar fi acceptat ideea participării la examen a conductorilor și ipoteza încadrării altor polițiști pe aceste funcții, solicită să se observe, așa cum reiese din cuprinsul instrucțiunilor 636, în cazul în care ar fi trebuit efectuată înlocuirea conductorilor de câini, ar fi fost necesară o perioadă foarte mare de timp pentru formarea acestora, și apoi o altă perioadă pentru adaptarea câinelui la noul conductor (perioadă care nu poate fi stabilită ca durată), iar în tot acest interval s-ar fi blocat tocmai activitățile recomandate de echipele de evaluatori, în vederea intensificării măsurilor recomandate.

5) Față de susținerea faptei de discriminare în raport cu persoanele menționate în Dispoziția Inspectorului General nr. 265751/14.07.2011, la art. 3,

Precizează că această situație de excepție decurge din dispozițiile legale în vigoare (a se vedea în acest sens dispozițiile art. 60 alin 1 din Codul Muncii) care instituie interdicții temporare pentru angajator cu privire la încetarea raporturilor de serviciu. Față de cele arătate mai sus, la pct.2 invederează faptul că situația la care fac referire s-a aplicat la Compartimentul Ture Serviciu din cadrul Grupului de Nave Mangalia, pentru un număr de 6 posturi, persoanele respective având la momentul aplicării O.M.A.1129/2011 suspendate raporturile de serviciu.

Ca urmare a suspendării raporturilor de serviciu, în această perioadă, față de persoanele în cauză nu puteau fi emise acte administrative care să le modifice raporturile de serviciu, deoarece nu existau raporturi de serviciu cu unitatea și nu le puteau fi opuse anumite obligații în acest interval de timp de genul punerii la dispoziția unității.

6) Referitor la solicitarea Consiliului de a transmite lista persoanelor care au fost exceptate de la examenul de departajare,

Față de numărul de posturi existente în noua organigramă (după reorganizare) la structurile unde au fost încadrați petenții (55+112), posturile care au fost exceptate de la examenul de departajare au fost în număr foarte mic (8+12), iar numărul persoanelor puse la dispoziția unității și care s-au înscris la examenul de departajare (60+138) este mai mic decât numărul celor care aveau vocația de a se înscrie la acest examen, dar din diverse motive nu s-au înscris (61+141). În acest sens urmează să observăm că însăși participarea la examenul de departajare nu este o obligație, ci un drept, o posibilitate de care persoana în cauză poate uza sau nu.

Ulterior examenului de departajare conform O.M.A.I 129, la cele 15 selecții organizate conform O.M.I.R.A 665/2008 pe lângă cei 51 de polițiști înscrisi la examenul de departajare și respinși puteau participa și cei 4 care nu s-au înscris anterior la examen (deși puteau) și orice alți polițiști aflați la dispoziția unității.

Dintre polițiștii menționați mai sus, care nu au promovat examenele de departajare, a existat un număr de 15 polițiști care ulterior au putut fi încadrați, pe perioada punerii la dispoziția unității, ca urmare a eforturilor depuse în vederea participării la selecții (unii dintre ei participând chiar la mai multe etape în cadrul aceleiași selecții).

Față de aspectele invederate atât prin prezentele concluzii, cât și prin punctul de vedere depus la dosar, invederează faptul că deși au existat polițiști respinși la examenul de departajare organizat conform OMAI 129/2011, acest lucru nu se mai datorează unui fapt personal al celor două instituții reclamate, necesitatea aplicării excepțiilor decurge din

acte normative de imediată aplicare, neputându-se deroga de la ele, iar instituțiile implicate, în măsura posibilităților au întreprins demersurile necesare pentru a încadra toate funcțiile vacante la acel moment din rândul polițiștilor aflați la dispoziția unității, care au parcurs etape de selecție. Faptul că unii dintre polițiști nu au putut fi încadrați nu se încadrează culpei unității ci fie faptului că nu au promovat examenele fie faptului că nu au dorit să participe la aceste examene.

V. Motivele de fapt și de drept

5.2. În fapt, Colegiul director reține că obiectul dedus soluționării vizează emiterea Dispoziției IGPF nr. 265751 din 14.07.2011 prin care consideră că au fost discriminați în raport cu ceilalți polițiști din aceeași unitate, deoarece se aflau în diverse situații, motiv pentru care examenul de departajare nu a fost organizat față de toți polițiștii din cadrul Gărzii de Coastă.

5.3. În drept, alizând faptele reținute în petiție, **Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului**, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.4. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

5.5. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

5.6. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.7. Luând act de susținerile petentei, Colegiul director reține că salariaților RAAN nu li se plică prevederile Legii 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, întrucât RAAN funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară, sporurile salariaților sunt stabilite și reglementate potrivit CCM.

petenta fiind reprezentată prin liderul de sindicat din sindicatul din care aceasta face parte.

5.8. Reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*
- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în **situații comparabile** dar care sunt tratate în **mod diferit** datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

Analizând situația în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit, în cazul nostru, polițiști care se află în misiuni sub egida FRONTEX (participau la cursuri de inițiere/perfecționare conductorilor câini de serviciu), și polițiști care au fost puși la dispoziție în urma reorganizării. Pe parcursul anilor 2009, 2010, 2011, Poliția de Frontieră Română a fost supusă unor misiuni de evaluare a frontierelor în vederea verificării îndeplinirii condițiilor pentru aderarea la Spațiul Schengen. Aceste evaluări au fost structurate în funcție de tipul de frontieră verificat: frontiere terestre, aeriene și maritime.

Cu ocazia misiunilor de evaluare Schengen a frontierei terestre, efectuate în martie 2010, respectiv noiembrie 2010, comisia de experți evaluatori a constatat lipsa la nivelul structurilor PFR evaluate, a câinilor specializați în prelucrarea urmei și pentru protecție (patrulare). În rapoartele respective se menționează *"întrucât câinii de detectare, urmărire, interceptare și prindere a migranților ilegali sunt o parte indispensabilă a unui sistem integrat de supraveghere a frontierei, eficient, România a fost invitată să ia măsuri pentru creșterea acestui număr cât mai curând posibil"*.

Urmare a constatării acestei deficiențe și a recomandărilor comisiei de evaluatori, IGPf a luat măsura întăririi componenței canine a PFR. În data de 2 septembrie 2010 a fost aprobată Concepția privind utilizarea câinilor de serviciu în structurile PFR. Documentul cuprinde reguli și proceduri cu privire la utilizarea câinilor de serviciu în controlul și supravegherea frontierei și reglementează aspecte importante cu privire la instruirea și evaluarea conductorilor de câini. S-a identificat astfel **necesitatea**

achiziționării unui număr de 528 câini de serviciu: 300 câini de serviciu pentru frontiera terestră (sarcini de supraveghere) și 228 câini de serviciu pentru sarcini specifice controalelor de frontieră. Procesul achiziționării de câini de serviciu este în curs de derulare, având drept consecință și gestionarea posturilor pe care le ocupa conductorii de câini. În acest scop s-au întocmit proceduri operaționale privind folosirea câinilor de serviciu.

În legătură cu aceste măsuri, poliția de frontieră este monitorizată prin Planul de Acțiune Schengen, Cap. Frontiere terestre, cu privire la stadiul achiziționării de câini de serviciu pentru detectare, urmărire, interceptare și prindere a migranților ilegali.

Având în vedere faptul că elementul indispensabil, care face obiectul măsurii de mai sus, o reprezintă câinii de serviciu, care nu își pot desfășura activitatea fără existența conductorilor de câini, Colegiul director apreciază că măsura cuprinsă în art. 2 a dispoziției Inspectorului General, este obiectivă și legitimă, iar *metodele de atingere a aceluia scop (respectiv de îndeplinire a măsurii de exceptare) sunt adecvate și necesare.*

Aceste măsuri sunt necesare, datorită recomandărilor experților evaluatori pe frontiere, în măsura în care România dorește să adere la Spațiul Schengen și sunt adecvate deoarece se aplică unui număr redus de polițiști, special instruiți pentru folosirea câinilor de serviciu, care ocupă funcții ce presupun atribuții speciale, strict legate de modalitatea de folosire în activitatea poliției de frontieră a câinilor de serviciu.

Prin urmare, Colegiul director reține că nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform prevederilor art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte/fapte de discriminare, conform **art. 2 alin. 1** din Ordonanța de Guvern nr. **137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. casarea dosarului
3. s va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU – Membru

Redactat și motivat de S.C.S., V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

